

Ministerium: Miljø- og Fødevareministeriet
Journalnummer: Miljø- og Fødevaremin.,
Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning, j.nr. 029-00510

Senere ændringer til forskriften
Ingen

Bekendtgørelse af lov om vandforsyning m.v.¹⁾

Herved bekendtgøres lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1204 af 28. september 2016, med de ændringer, der følger af § 34 i lov nr. 1715 af 27. december 2016.

Kapitel 1

Lovens formål m.v.

§ 1. Loven har til formål at sikre

- 1) at udnyttelsen og den dertil knyttede beskyttelse af vandforekomster sker efter en samlet planlægning og efter en samlet vurdering af de hensyn, der er nævnt i § 2,
- 2) en samordning af den eksisterende vandforsyning med henblik på en hensigtsmæssig anvendelse af vandforekomsterne,
- 3) en planmæssig udbygning og drift af en tilstrækkelig og kvalitetsmæssigt tilfredsstillende vandforsyning og
- 4) kvalitetskrav til drikkevand til beskyttelse af menneskers sundhed.

§ 1 a. Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning samt gennemsigtighed for vandforbrugerne. Derudover tages der hensyn til, at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurener betaler.

§ 2. Ved administrationen af loven skal der lægges vægt på vandforekomsternes omfang, på befolkningens og erhvervslivets behov for en tilstrækkelig og kvalitetsmæssigt tilfredsstillende vandforsyning, på miljøbeskyttelse og naturbeskyttelse, herunder bevarelse af omgivelsernes kvalitet, og på anvendelse af råstofforekomster.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår

- 1) tilladelser eller dispensationer kan meddeles efter §§ 18, 20, 21, 25-27 og 69, stk. 2,
- 2) påbud kan meddeles efter § 36,
- 3) indsatsplaner administreres efter § 13 og
- 4) regler om indretningen, placeringen og vedligeholdelsen af vandindvindingsanlæg, om forsyningsanlæg og om vandindlæg udarbejdes efter § 56.

§ 3. Ved grundvand forstås i denne lov vand, som gennem brønde, borerer eller kildevæld indvindes eller kan indvindes fra undergrunden.

Stk. 2. Ved overfladevand forstås vand i vandløb, herunder søer, damme, kanaler, rørlagte vandløb og drænledninger.

Stk. 3. Ved almene vandforsyninger forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme hver.

Kapitel 2

Almindelige bestemmelser

§ 4. Såfremt en sag, der efter loven henhører under en kommunalbestyrelse, berører vandforsyningsforholdene i en anden kommune, skal der forhandles mellem kommunalbestyrelserne. Opnås der herefter ikke enighed mellem de to kommunalbestyrelser, afgøres sagen af miljø- og fødevareministeren eller energi-, forsynings- og klimaministeren.

§ 5. Miljø- og fødevareministeren eller energi-, forsynings- og klimaministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

§ 6. Miljø- og fødevareministeren kan efter forhandling med KL (Kommunernes Landsforening) fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter kapitel 6 og 8 er henlagt til ministeren, kan udøves af kommunalbestyrelsen, når der foreligger vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14.

§ 7. Miljø- og fødevareministeren eller energi-, forsynings- og klimaministeren kan i konkrete sager af vidtrækkende betydning bestemme, at en afgørelse skal træffes af ministeren i stedet for af kommunalbestyrelsen.

§ 8. Miljø- og fødevareministeren eller energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes behandling af sager efter loven, herunder om de oplysninger, som ansøgninger skal indeholde, og om de vilkår, som tilladelser skal indeholde. Miljø- og fødevareministeren og energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere fastsætte regler om, at myndigheder, grundejere og brugere skal inddrages i sagernes behandling, herunder fastsætte regler om, at offentliggørelse eller offentlig annoncering kan ske udelukkende digitalt.

§ 8 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om myndigheders pligt til digital registrering af oplysninger af betydning for ejendomshandler og om videregivelse og offentliggørelse af sådanne oplysninger.

§ 9. Erstatningssager, som efter loven henhører under taksationsmyndighederne, behandles af de taksationskommissioner og overtaksationskommissioner, der er nedsat i henhold til §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Sagen indbringes for taksationskommissionen af den erstatningssøgende. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne gælder § 123 i lov om offentlige veje.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på sager om fastsættelse af ekspropriationserstatning efter § 40 eller af erstatning efter § 32 eller § 39.

Kapitel 3

Planlægning

§ 10. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler, hvorved der udpeges drikkevandsforekomster for hvert vandområdedistrikt.

Stk. 2. Som drikkevandsforekomster skal udpeges

- 1) forekomster af vand, der anvendes til indvinding af drikkevand, og som gennemsnitligt frembringer mere end 10 m³ om dagen eller leverer vand til mere end 50 personer, og
- 2) de forekomster af vand, som det er hensigten at anvende hertil.

§ 11. Miljø- og fødevareministeren kortlægger

- 1) områder med særlige drikkevandsinteresser og
- 2) indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for områderne nævnt i nr. 1.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåde i forbindelse med kortlægningen, jf. stk. 1, herunder om inddragelse af andre myndigheder og almene vandforsyningsanlæg.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelser og almene vandforsyningsanlæg skal bidrage med oplysninger til brug for kortlægning efter stk. 1.

§ 11 a. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler, hvorved der udpeges

- 1) områder med drikkevandsinteresser,
- 2) områder med særlige drikkevandsinteresser,
- 3) indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for områderne nævnt i nr. 2,
- 4) delområder inden for de områder, der er nævnt i nr. 2 og 3, og som er særlig følsomme over for en eller flere typer af forurening (følsomme indvindingsområder), med angivelse af, hvilken eller hvilke typer af forurening de anses for følsomme over for, og
- 5) delområder inden for de følsomme indvindingsområder, jf. nr. 4, på baggrund af en vurdering af arealanvendelsen, forureningstrusler og den naturlige beskyttelse af vandressourcerne, hvor en særlig indsats til beskyttelse af vandressourcerne er nødvendig til sikring af drikkevandsinteresserne (indsatsområder).

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler for myndigheders administration i de udpegede områder.

§ 11 b. Til dækning af Miljø- og Fødevareministeriets udgifter forbundet med den kortlægning og udpegning, der er nævnt i § 11 og § 11 a, og kommunernes udgifter til et koordinationsforum, jf. § 12, og udarbejdelse af indsatsplaner, jf. § 13, samt udarbejdelse af indsatsplaner for andre områder end udpegede indsatsområder, jf. § 13 a, inden for områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for områder med særlige drikkevandsinteresser opkræves et bidrag pr. m³ afgiftspligtigt vand efter § 3, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand.

§ 11 c. Miljø- og fødevareministeren foretager offentlig annoncering af udkast til regler, hvorved der sker udpegninger, jf. § 10 og § 11 a. Offentlig annoncering kan ske udelukkende digitalt. Ministeren fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af indsigelser.

Stk. 2. Udkast til regler fastsat med hjemmel i § 10 og § 11 a, stk. 1, skal endvidere ledsages af eventuelle miljørapporter udarbejdet efter reglerne i lov om miljøvurdering af planer og programmer.

§ 12. Til at bistå sig ved udarbejdelsen af indsatsplaner, jf. § 13, opretter kommunalbestyrelsen et koordinationsforum bestående af repræsentanter for vandforsyningerne i kommunen, andre berørte myndigheder, jordbruget, industrien og eventuelle andre relevante parter i kommunen.

Stk. 2. Såfremt en indsatsplan udarbejdes i samarbejde med andre kommunalbestyrelser, skal koordinationsforummet omfatte de involverede kommunalbestyrelser.

§ 13. For hvert af de udpegede indsatsområder, jf. § 11 a, stk. 1, nr. 5, skal kommunalbestyrelsen vedtage en indsatsplan.

Stk. 2. Indsatsplanen skal udarbejdes på baggrund af en nærmere kortlægning af arealanvendelse, forureningstrusler og naturlig beskyttelse af de pågældende vandressourcer.

Stk. 3. Indsatsplanen skal indeholde en detaljeret opgørelse over behovet for beskyttelse samt retningslinjer og tidsplan for myndighedernes indsats til opnåelse af denne beskyttelse.

§ 13 a. En kommunalbestyrelse kan vedtage en indsatsplan for et område, hvis udpegningen efter § 11 a, stk. 1, nr. 5, er utilstrækkelig til at sikre kommunens vandforsyningsinteresser, jf. dog § 13 b, stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En indsatsplan efter stk. 1 må ikke stride mod regler fastsat i medfør af lov om vandplanlægning, vandforsyningsplanen eller indsatsplaner vedtaget efter § 13.

§ 13 b. Kommunalbestyrelsen skal inddrage alle berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen af en indsatsplan efter §§ 13 eller 13 a.

Stk. 2. En indsatsplan udarbejdet af en kommunalbestyrelse efter § 13 eller § 13 a kan ikke vedtages endeligt, hvis berørte kommunalbestyrelser har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen inden 12 uger efter, at de berørte kommunalbestyrelser har modtaget det færdige udkast til planen. Forslaget kan herefter først vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer.

Stk. 3. En indsigelse efter stk. 2 skal være begrundet.

Stk. 4. Såfremt der ikke kan opnås enighed blandt de berørte kommunalbestyrelser om den nærmere udformning af indsatsplanen for kommunen, skal regionsrådet efter anmodning indkalde til mægling.

Stk. 5. Såfremt der ikke kan opnås enighed, skal regionsrådet forelægge sagen for miljø- og fødevareministeren, som herefter træffer afgørelse.

Stk. 6. Når en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a er vedtaget, skal de berørte grundejere og andre berørte parter have skriftlig, individuel underretning herom og om indholdet af planen.

§ 13 c. Kommunalbestyrelsen lægger ved afgørelse af sager de retningslinjer til grund, der er givet i en indsatsplan vedtaget efter § 13.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen gennemfører indsatsplaner, som den har vedtaget efter § 13 og § 13 a.

§ 13 d. En kommunalbestyrelse eller en almen vandforsyning kan for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter § 13 eller § 13 a indgå aftale med ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over en ejendom om dyrkningspraksis eller andre restriktioner i arealanvendelsen eller indgå aftale om salg af hele eller dele af ejendommen til kommunen eller den almene vandforsyning. Efter høring af den almene vandforsyning kan det i en aftale indgået af kommunalbestyrelsen bestemmes, at den almene vandforsyning helt eller delvis skal betale det beløb, der ifølge aftalen tilkommer ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over ejendommen under forudsætning af, at den almene vandforsyning har fordel af aftalen.

Stk. 2. En almen vandforsyning skal, inden der indgås aftale efter stk. 1, meddele indholdet af den påtænkte aftale til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen påser, at aftalen ikke strider mod regler fastsat i medfør af lov om vandplanlægning eller indsatsplaner vedtaget efter § 13 eller vil vanskeliggøre gennemførelsen af disse planer. Fremsætter kommunalbestyrelsen inden for en frist af to uger indsigelse mod aftalen, kan denne ikke indgås.

Stk. 3. Aftaler efter stk. 1 kan tinglyses med prioritet forud for alle rettigheder i ejendommen. § 119 i lov om offentlige veje finder anvendelse med hensyn til udbetalingen af det aftalte beløb.

§ 14. Kommunalbestyrelsen udarbejder planer for, hvorledes vandforsyningen skal tilrettelægges, herunder hvilke almene vandforsyninger forsyningen skal bygge på, og hvilke forsyningsområder de enkelte almene vandforsyninger skal have. En vandforsyningsplan kan helt eller delvis udarbejdes i samarbejde med andre kommuner.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan udarbejde delplaner samt ændringer og tillæg til planerne.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde delplaner samt ændringer og tillæg til planer.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte en frist for kommunalbestyrelsens udarbejdelse af planer efter stk. 1 samt for kommunalbestyrelsens udarbejdelse af delplaner og ændringer og tillæg til planer efter stk. 3.

§ 14 a. En vandforsyningsplan må ikke stride mod regler udstedt i medfør af lov om vandplanlægning, kommuneplanlægning, forudsætninger fastsat efter § 16, stk. 2, eller en indsatsplan efter § 13.

Stk. 2. Almene vandforsyninger må ikke anlægge vandledninger i strid med vandforsyningsplaner.

§ 14 b. Kommunalbestyrelsen drøfter årligt forsyningsforholdene med alle almene vandforsyninger i kommunen.

§ 15. Miljø- og fødevarerministeren kan udarbejde landsplaner for vandforsyning, som skal lægges til grund ved behandling af sager efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at kortlægning og planlægning skal foretages af flere kommunalbestyrelser i fællesskab.

§ 16. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af planlægningen efter § 14 samt om grundlaget for og indholdet af indsatsplaner efter § 13 og § 13 a.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægning efter § 14. Sådanne forudsætninger skal lægges til grund ved administrationen af denne lov.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse af planlægning efter § 14 samt om revision af planlægningen. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tidsfrister og procedure i forbindelse med tilvejebringelse og iværksættelse af indsatsplaner efter § 13 og § 13 a, herunder om inddragelse af det i § 12 nævnte koordinationsforum. Miljø- og fødevarerministeren kan herunder fastsætte regler om, at offentliggørelse af forslag til indsatsplaner efter §§ 13 og 13 a og offentlig annoncering af planlægning efter § 14 samt revision af planlægningen kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 4. Opstår der uenighed om fordelingen af udgifter ved kommunalbestyrelsens planlægningsvirksomhed, afgøres spørgsmålet af ministeren.

§ 17. (Ophævet)

Kapitel 4

Vandindvinding og vandindvindingsanlæg

§ 18. Grundvand og overfladevand må ikke indvindes uden tilladelse.

Stk. 2. Enhver grundejer, hvis ejendom er beliggende uden for en almen vandforsynings naturlige forsyningsområde, er, medmindre der må antages at være nærliggende fare for, at vandet ikke vil opfylde de fastsatte krav til kvaliteten af drikkevand eller i øvrigt vil blive sundhedsfarligt, berettiget til at indvinde grundvand på egen grund til brug i husholdning, jf. dog § 29.

Stk. 3. Endvidere kan bredejere uden tilladelse indvinde overfladevand til kreaturvanding.

§ 19. (Ophævet)

§ 20. Kommunalbestyrelsen meddeler tilladelse til vandindvinding, herunder:

- 1) Anlæg med en årlig indvinding af grundvand på højst 3.000 m³, der ikke anvendes til vanding af landbrugsafgrøder.
- 2) Vandforsyningsanlæg for mindre bebyggelser på landet, for så vidt anlægget kan forsyne hele bebyggelsen og indvindingen af grundvand højst udgør 6.000 m³ årligt.

Stk. 2. Tilladelse til anlæg omfattet af stk. 1, nr. 1, og som højst forsyner fire husstande med vand til brug i husholdning og almindeligt landbrug, kan kun nægtes, hvis det er praktisk muligt at skaffe ejendommen eller ejendommene en anden hensigtsmæssig vandforsyning på økonomisk rimelige vilkår, eller hvis der må antages at være nærliggende fare for, at kvaliteten af vandet i den ønskede vandforsyning ikke vil opfylde de fastsatte krav til kvaliteten af drikkevand eller i øvrigt vil blive sundhedsfarlig.

§ 21. Vandindvindingsanlæg må ikke etableres eller på væsentlig måde udbedres eller ændres, før kommunalbestyrelsen har meddelt tilladelse hertil.

Stk. 2. En brønd eller boring kan dog uden tilladelse etableres inden for en afstand af fem meter fra det hidtidige indvindingssted samt udbedres eller ændres, når dette er nødvendigt for at opretholde en eksisterende vandforsyning. Anmeldelse herom skal indgives til kommunalbestyrelsen, inden arbejdet påbegyndes.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 kan kommunalbestyrelsen bestemme, at etablering, udbedring eller ændring af en brønd eller boring kun må ske, når der er meddelt tilladelse hertil efter stk. 1.

§ 22. Tilladelser til vandindvinding meddeles for et bestemt tidsrum, som højst kan være 30 år, jf. dog 2. og 3. pkt. Tilladelser til indvinding af vand til vanding af landbrugsafgrøder kan med hensyn til grundvand gives for et tidsrum af højst 15 år og med hensyn til overfladevand for et tidsrum af højst 10 år. Tilladelser til indvinding af vand til dambrug kan gives for et tidsrum af højst 10 år.

Stk. 2. Når en vandindvindingstilladelse bortfalder som følge af en tidsbegrænsning, skal en ny tilladelse meddeles i det omfang, der fortsat er behov for vandindvinding, medmindre samfundsmæssige hensyn, jf. § 1 og § 2, er til hinder herfor.

Stk. 3. En tilladelse skal angive indvindingens mængde og formål og fastlægge omfanget af de undersøgelser og målinger, anlæggets ejer skal foretage for at skaffe grundlag for bedømmelsen af eventuelle skader på omgivelserne som følge af ændringer af grundvandsstanden, vandføringen i vandløb eller vandstanden i søer m.v.

Stk. 4. En tilladelse efter § 20 til indvinding af grundvand skal angive en tilladelig vandspejlssænkning eller eventuelt en tilladelig vandmængde pr. time. For indvinding af overfladevand fastsættes en tilladelig vandmængde pr. time, og tilladelsen kan indeholde oplysning om den minimumsvandføring eller minimumsvandstand, som kommunalbestyrelsen kan kræve opretholdt. Ved tilladelser til indvinding af overfladevand til dambrug skal der altid opretholdes en vandføring på mindst halvdelen af medianminimumsvandføringen i vandløbet.

Stk. 5. Stk. 4 finder ikke anvendelse for anlæg omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1.

Stk. 6. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om frister for indgivelse af ansøgning om fornyelse af en tilladelse til vandindvinding.

§ 23. Ejeren af et vandindvindingsanlæg er erstatningspligtig for skade, som voldes i bestående forhold ved forandring af grundvandsstanden under prøveboringer og prøvepumpninger og under anlæggets udførelse og drift, jf. dog stk. 3. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt skaden kan tilregnes den skadelidte selv eller er en følge af særlige forhold på skadelidtes ejendom, som skadelidte findes at burde bære risikoen for.

Stk. 2. Ejeren af et vandindvindingsanlæg er endvidere erstatningspligtig for skade, som voldes i bestående forhold ved forandring af vandføringen i vandløb eller vandstanden i søer m.v. under anlæggets udførelse og drift, medmindre andet følger af andre retsregler, jf. dog stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for vandindvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Stk. 4. I mangel af enighed afgøres erstatningsspørgsmål af taksationsmyndighederne. Taksationsmyndighedernes udgifter ved sagens behandling, bortset fra vederlag til formænd og sekretærer, betales forlods af kommunalbestyrelsen.

Kapitel 4 a

Kommunernes indberetning af oplysninger til Jupiterdatabasen

§§ 24-24 c. (Ophævet)

§ 24 d. Kommunalbestyrelsen indberetter hvert år til databasen for grundvands-, drikkevands-, råstof-, miljø- og geotekniske data, Jupiterdatabasen, oplysninger om

- 1) vandindvindingsanlæg, hvortil der senest den 1. januar det pågældende år er meddelt tilladelse efter § 20, og den årlige tilladte indvindingsmængde,
- 2) vandindvindingsanlæg omfattet af § 20, som efter § 86 ikke kræver tilladelse, og den gennemsnitlige indvindingsmængde for årene 2004-2008,
- 3) vandindvindingsformålet med anlægget (virksomhedstype),
- 4) ejerens CVR- eller CPR-nummer og navn og adresse og

5) øvrige oplysninger fastsat efter stk. 3.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen indberetter senest den 15. januar de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler om indberetningens nærmere indhold, herunder hvilke oplysninger der skal indberettes. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at indberetning skal ske i et særligt format, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om andre tekniske krav og dispensation fra disse.

§§ 24 e-24 j. (Ophævet)

Kapitel 5

Anden indvinding og bortledning af vand

§ 25. Indvinding af vand til drikkevandsforsyning gennem afsaltning af havvand og levering af drikkevand fra udlandet må ikke ske uden tilladelse fra miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om indvinding af havvand til andre formål.

Stk. 3. Levering af grundvand og overfladevand til udlandet må ikke ske uden tilladelse fra ministeren.

§ 26. Ved bygge- og anlægsarbejder, gravning af ler, grus, brunkul, kridt m.v. må bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden ikke ske uden tilladelse. Tilladelsen meddeles af kommunalbestyrelsen, jf. dog § 27.

Stk. 2. Tilladelse til bortledning er dog ikke nødvendig, når bortledningen må antages at blive af højst to års varighed, når bortledningen hvert af disse år må antages højst at omfatte 100.000 m³ grundvand, og når der endvidere ikke inden for 300 m fra bortledningsanlægget findes anlæg til indvinding af grundvand, der efter deres art er omfattet af § 20, bortset fra indvindinger omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2. Bortledning kan endvidere foretages uden tilladelse, når der opstår mulighed for skade på bestående vej- og jernbaneanlæg.

Stk. 3. En tilladelse kan tilbagekaldes eller ændres uden erstatning, hvis de forudsætninger, som lå til grund for afgørelsen, viser sig urigtige eller ændres væsentligt.

Stk. 4. Sænkning af grundvandsstanden, der foretages i dyrkningsøjemed efter reglerne i lov om vandløb, omfattes ikke af stk. 1-3.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-3 medfører ingen ændringer i de beføjelser, der i byggelovgivningen er tillagt bygningsmyndighederne.

§ 27. Bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden, der foretages i forbindelse med statslige bygge- og anlægsarbejder, må kun ske efter forudgående forhandling med kommunalbestyrelsen, jf. dog § 26, stk. 2. Opstår der mellem den statslige anlægsmyndighed og kommunalbestyrelsen uenighed om, hvilke foranstaltninger der skal foretages af hensyn til vandforsyningsforholdene, afgøres spørgsmålet af miljø- og fødevareministeren.

§ 28. Den, for hvis regning eller i hvis interesse bortledning m.v. foretages, er erstatningspligtig for skade, som voldes i bestående forhold ved forandring af grundvandsstanden, vandføringen i vandløb eller vandstanden i søer m.v. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt skaden kan tilregnes den skadelidte selv eller er en følge af særlige forhold på skadelidtes ejendom, som skadelidte findes at burde bære risikoen for.

Stk. 2. I mangel af enighed afgøres erstatningsspørgsmålet af taksationsmyndighederne. Taksationsmyndighedernes udgifter ved sagens behandling, bortset fra vederlag til formænd og sekretærer, betales forlods af tilladelsesmyndigheden efter §§ 25-27.

Stk. 3. For anlæg, der omfattes af § 26, stk. 4, afgøres erstatningsspørgsmålet efter reglerne i lov om vandløb.

Kapitel 6

Ændring i og bortfald af retten til vandindvinding

§ 29. Kommunalbestyrelsen kan for områder, hvor vandforsyningen ud fra en samlet vurdering ikke findes tilfredsstillende, udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved oprettelse af en almen vandforsyning og etablering af de enkelte vandforsyningsanlæg.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren afgør herefter, om den almene vandforsyning skal gennemføres, i hvilket omfang bestående og fremtidig vandforsyning inden for området skal ske fra den almene vandforsyning, på hvilke vilkår tilslutning til den almene vandforsyning skal ske, og om den almene vandforsyning skal gennemføres som kommunalt ejet almen vandforsyning eller som andelsselskab eller interessentskab.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en eller flere ejendomme skal tilsluttes en bestående almen vandforsyning, hvis tilslutningen findes ønskelig ud fra en samlet vurdering af forholdene i et område eller ud fra den enkelte ejendoms forhold. Er taksterne for bidrag til vandforsyningen fastsat eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1, skal betaling til vandforsyningen ske på grundlag af disse takster, medmindre kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, som gør, at taksterne ikke med rimelighed kan anvendes.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan på eget initiativ rejse spørgsmål om gennemførelsen af fælles vandforsyning som nævnt i stk. 2 og kan i den forbindelse pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde planer og overslag.

§ 30. Grundejere, der efter § 29 må ophøre med benyttelsen af egen vandforsyningsboring, har krav på erstatning for udgifterne ved tilslutningen til den almene vandforsyning. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde under hensyn til anlæggets alder, eller hvis ejendommens hidtidige vandforsynings- og spildevandsforhold ikke var lovlige eller kvalitetsmæssigt tilfredsstillende. Erstatningen kan afkortes med den forøgelse i værdi, som tilslutningen til den almene vandforsyning måtte tilføre ejendommen.

Stk. 2. I mangel af enighed afgør taksationsmyndighederne, i hvilket omfang der skal betales erstatning, og i hvilket omfang erstatningen skal betales henholdsvis af kommunen og af de interesserede grundejere. Taksationsmyndighedernes udgifter ved sagens behandling, bortset fra vederlag til formænd og sekretærer, betales forlods af kommunalbestyrelsen.

§ 31. Såfremt en almen vandforsyning som nævnt i § 29 gennemføres, fordi det må forventes, at driften af et vandindvindingsanlæg eller en virksomhed helt eller delvis vil gribe ind i grundvandsforholdene for en bebyggelse, skal ejeren af vandindvindingsanlægget og virksomheden betale erstatning i form af tilskud til oprettelsen af den almene vandforsyning.

Stk. 2. I mangel af enighed afgør taksationsmyndighederne, i hvilket omfang der skal betales tilskud. Taksationsmyndighedernes udgifter ved sagens behandling, bortset fra vederlag til formænd og sekretærer, betales forlods af kommunalbestyrelsen.

§ 32. Miljø- og fødevareministeren kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til en almen vandforsynings vandforsyningsanlæg, når det er nødvendigt, at forsyningen helt eller delvis overtages af en anden almen vandforsyning for at sikre en tilstrækkelig forsyning til forbrugerne. Ministeren træffer bestemmelse om den fremtidige vandforsyning af de pågældende forbrugere, herunder om vilkårene for forsyningen. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Den almene vandforsyning, hvis indvindingstilladelse tilbagekaldes, kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at den overtagende almene vandforsyning også overtager vandforsyningsanlægget med grund og ledningsnet efter § 37 i det omfang, den almene vandforsyning, der ejer dette anlæg, ikke fremtidigt kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til et vandforsyningsanlæg, når tilbagekaldelsen skønnes nødvendig for at imødekomme en ny ansøgning om ind-

vindingstilladelse fra en almen vandforsyning, der skønnes at have væsentlig større betydning for en hensigtsmæssig vandforsyning end det anlæg, hvis tilladelse der gøres indgreb i. Tilbagekaldelsen kan betinges af, at der skaffes vandforsyningen tilladelse til vandindvinding andetsteds, eller at en almen vandforsyning leverer vand. Vedrører den nye ansøgning indvinding af overfladevand, kan miljø- og fødevarerministeren på samme måde gøre indgreb i andre rettigheder til benyttelse af overfladevand, for så vidt rettighederne ikke hviler på særlig adkomst.

Stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelser, når væsentlige samfundsmæssige hensyn, jf. § 2, gør det nødvendigt, at indvindingstilladelser i et område ikke udnyttes eller kun udnyttes i begrænset omfang.

Stk. 4. Spørgsmålet om, i hvilket omfang der skal betales erstatning i anledning af ændringen eller tilbagekaldelsen, afgøres af taksationsmyndighederne.

§ 33. Sker der væsentlig ændring i formålet med en vandindvinding, skal indehaveren af tilladelsen indbringe spørgsmålet om fortsat vandindvinding for kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. En tilladelse til vandindvinding kan også udnyttes af fremtidige ejere af vedkommende ejendom, når formålet med vandindvindingen ikke ændres væsentligt. Overdragelse af en vandindvindingstilladelse, der tjener til almen vandforsyning, kræver dog ny tilladelse, medmindre overdragelse sker til en anden almen vandforsyning.

§ 34. En tilladelse til vandindvinding kan ændres eller tilbagekaldes uden erstatning, hvis tilladelsen er givet på grundlag af urigtige oplysninger af væsentlig betydning, eller hvis vilkårene for tilladelsen tilsidesættes.

§ 35. En tilladelse til vandindvinding kan tilbagekaldes uden erstatning, når indvinding ikke er sket inden for et sammenhængende tidsrum af fem år.

§ 36. Medfører bortfaldet af en tilladelse til indvinding, at en vandforsyningsbrønd eller -boring bliver overflødig, eller har ejendommen samtidig en anden vandforsyning, som i det væsentlige kan erstatte forsyningen fra brønden eller boringen, kan kommunalbestyrelsen påbyde, at brønden tilkastes eller boringen lukkes. Miljø- og fødevarerministeren kan give regler om fremgangsmåden ved tilkastning og lukning.

Kapitel 7

Ekspropriation og aftaler om fast ejendom

§ 37. Til fordel for en almen vandforsyning kan der, når almenvellet kræver det, og når der er givet tilladelse til anlægget, ved ekspropriation

- 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger, samt tilbehør hertil,
- 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme, herunder til at udføre prøveboringer og prøvepumpninger,
- 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over faste ejendomme, og eller
- 4) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i eller foretages ophævelse af rettigheder til benyttelse af overfladevand, når benyttelsen hviler på særlig adkomst.

Stk. 2. Ved ekspropriation efter stk. 1, nr. 1, bortfalder alle rettigheder over det eksproprierede, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde. Ved ekspropriation efter stk. 1, nr. 2, skal rettigheder over fast ejendom, der stiftes ved ekspropriationen, respekteres af indehaveren af alle rettigheder over ejendommen, medmindre andet bestemmes i det enkelte tilfælde.

§ 38. Til fordel for en ikkealmen vandforsyning kan der, når almenvellet kræver det, og der er givet tilladelse til anlægget, ved ekspropriation pålægges faste ejendomme rådighedsindskrænkninger med henblik på ledningsføring. Bestemmelsen i § 37, stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 39. Staten og kommunerne kan på fremmed grund lade foretage alle opmålinger, nivellementer, pejlinger og andre tekniske forarbejder og undersøgelser, som er nødvendige for udarbejdelsen af planer for vandforsyningsanlæg eller for beskyttelsen af vandet mod forurening. Bestemmelsen omfatter dog ikke boring efter vand.

Stk. 2. Samme ret tilkommer efter fornøden sikkerhedsstilling og efter bemyndigelse fra kommunalbestyrelsen almene vandforsyninger.

Stk. 3. Mindst to uger forud skal der gives skriftlig meddelelse til ejere og brugere af vedkommende ejendom eller, hvis dette ikke er muligt, ske offentliggørelse i et eller flere af de lokale blade.

Stk. 4. De skader og ulemper, der forvoldes ved foranstaltningerne, skal erstattes, eventuelt i forbindelse med en efterfølgende ekspropriation. I mangel af enighed fastsættes erstatningen af taksationsmyndighederne.

§ 40. Beslutningen om ekspropriation træffes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan bestemme, at beslutning om ekspropriation træffes af miljø- og fødevareministeren efter forhandling med de berørte kommunalbestyrelser.

Stk. 3. Lov om offentlige veje §§ 100-102 finder tilsvarende anvendelse.

§ 41. Skal der til fordel for samme vandforsyning samtidig ske ekspropriation i flere kommuner, kan miljø- og fødevareministeren bestemme, at ekspropriationen skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

§ 42. Taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje fastsætter erstatning for ekspropriation efter § 40 samt erstatning efter § 32 og § 39.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i §§ 103, 104 og 107-122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

§ 43. Træffes der i stedet for ekspropriation en aftale om erhvervelse af ret over fast ejendom, kan aftalen tinglyses på vedkommende ejendom med prioritet forud for alle rettigheder i ejendommen.

Stk. 2. Med hensyn til udbetalingen af det aftalte beløb finder § 119 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

§ 44. Miljø- og fødevareministeren, henholdsvis justitsministeren, kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved matrikulære, henholdsvis tinglysningsmæssige, berigtigelser, der foranlediges af ekspropriationer, der er omfattet af denne lov, eller af aftaler efter § 43.

Kapitel 8

Forsyningspligt m.v.

§ 45. Almene vandforsyninger er forpligtet til på rimelige vilkår at overtage forsyningen af samtlige ejendomme inden for anlæggenes naturlige forsyningsområde. Miljø- og fødevareministeren kan pålægge ikkealmene vandforsyninger, der allerede forsyner flere ejendomme, at forsyne yderligere ejendomme inden for samme bebyggelse.

Stk. 2. Uoverensstemmelser om omfanget af og vilkårene for forsyningspligten, jf. stk. 1, afgøres af miljø- og fødevareministeren. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til den planmæssige udbygning af vandforsyningen og en hensigtsmæssig anvendelse af de eksisterende vandforekomster, kan miljø- og fødevareministeren foretage ændringer i eller sammenlægning af forsyningsområder for almene vandforsyninger.

Stk. 4. Med henblik på at sikre en tilstrækkelig forsyning i kommunen kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde pålægge en almen vandforsyning at forsyne et område, der ligger uden for det naturlige forsyningsområde. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 46. Miljø- og fødevareministeren kan, hvis det skønnes nødvendigt, pålægge en almen vandforsyning, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, leveringspligt til bestemte områder.

Stk. 2. Ved et pålæg til en almen vandforsyning om levering til områder uden for det forsyningsområde, som den almene vandforsyning er tillagt i vandforsyningsplanen, skal den leverende almene vandforsyning i økonomisk henseende holdes skadesløs i alle forhold vedrørende leveringspligten, herunder for alle udgifter ved anskaffelse af de anlæg m.v., der er nødvendige for leveringen, og udgifterne i øvrigt ved fremskaffelse og leveringen af vandet, jf. § 52 a.

Stk. 3. Opstår der uenighed om leveringsprisen i forbindelse med levering af vand fra en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning, som begge er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, afgøres spørgsmålet af miljø- og fødevareministeren.

§ 46 a. Miljø- og fødevareministeren kan pålægge en almen vandforsyning, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, midlertidigt at overtage driften af en anden almen vandforsyning omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, såfremt sidstnævnte almene vandforsyning tages under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.

Stk. 2. Ved et pålæg til en almen vandforsyning om midlertidig overtagelse af driften af en anden almen vandforsyning skal den overtagende forsyning i økonomisk henseende holdes skadesløs i alle forhold vedrørende overtagelsespligten, herunder for alle udgifter i øvrigt ved fremskaffelse og levering af vandet, jf. § 52 a.

§ 47. Hvis det skønnes nødvendigt for at sikre en rimelig vandforsyning, kan miljø- og fødevareministeren pålægge udbygning af allerede eksisterende almene vandforsyninger og fastsætte vilkårene i denne forbindelse.

Stk. 2. Hvis en almen vandforsyning, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, ikke mener at kunne opfylde et pålæg om udbygning, kan det kræve sig overtaget af en lokal almen vandforsyning omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Vilkårene for overtagelsen fastsættes i mangel af enighed af miljø- og fødevareministeren.

§ 48. Hvis det skønnes nødvendigt for at sikre en planmæssig udbygning af vandforsyningen og sikre en hensigtsmæssig anvendelse, kortlægning, overvågning og beskyttelse af de eksisterende vandforekomster til drikkevandsforsyning, kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med de berørte almene vandforsyninger påbyde samarbejde mellem almene vandforsyninger i kommunen.

Stk. 2. Vilkårene i forbindelse med samarbejdet fastsættes i mangel af enighed mellem parterne af kommunalbestyrelsen efter forhandling med de berørte parter.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan påbyde almene vandforsyninger i forskellige kommuner at indgå i et samarbejde, jf. stk. 1. Vilkårene i forbindelse med samarbejdet fastsættes i mangel af enighed mellem parterne af ministeren efter forhandling med de berørte parter.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om vandsamarbejder, herunder om kommunalbestyrelsens påbud efter stk. 1 og frister herfor samt om proceduren for og indholdet af vandsamarbejdet.

Kapitel 9

Forholdet mellem en almen vandforsyning og forbrugerne

§ 49. Kan en ejendom forsynes med vand fra en forsyningsledning, som en almen vandforsyning har ført forbi ejendommen, har ejendommens ejer ret til at få vand til almindelig brug indlagt i ejendommen.

§ 50. Vandindlæg i de enkelte ejendomme skal udføres og benyttes på en sådan måde, at der ikke opstår fare for forurening af vandet eller på anden måde voldes ulemper. Ejendommens ejer skal lade foretage de foranstaltninger, som den almene vandforsyning i den anledning pålægger ejeren.

Stk. 2. Ejendommens ejer skal sørge for, at vandindlægget holdes forsvarligt ved lige, og at enhver mangel snarest bliver afhjulpet.

§ 51. Vand fra en almen vandforsyning må, bortset fra brand eller andre nødstilfælde, ikke benyttes til andet formål eller i større mængder end tilladt af den almene vandforsyning. Spild af vand ved mangelfuld lukning af vandhaner eller ved anden uforsvarlig adfærd skal undgås. Vand, der er forbrugt eller gået til spilte som nævnt ovenfor, kan forlanges betalt af ejendommens ejer, således at vandmængden om nødvendigt fastsættes efter anlæggets skøn.²⁾

Stk. 2. Den, der modtager vand fra en almen vandforsyning, kan ikke forlange erstatning for svigtende levering som følge af utilfredsstillende trykforhold i forsyningsledninger, mangler ved anlægget og disses afhjælpning eller vedligeholdelsesarbejder vedrørende anlægget.

§ 52. Almene vandforsyninger kan, når anlæggets drift eller hensynet til vandforekomsterne skønnes at gøre det nødvendigt, træffe bestemmelse om indskrænkning af vandforbruget, herunder med hensyn til vanding af haver i tørkeperioder.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan pålægge almene vandforsyninger at træffe sådan bestemmelse.

§ 52 a. Ved levering af vand fra en almen vandforsyning kan der under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i prisen indregnes de i denne bestemmelse anførte udgifter, jf. dog stk. 3 og 4. Udgifterne omfatter

- 1) nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af vand,
- 2) lønninger og andre driftsomkostninger,
- 3) administration,
- 4) bidrag til dækning af udgifter til Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,
- 5) driftsmæssige afskrivninger,
- 6) forrentning af fremmedkapital,
- 7) underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne,
- 8) henlæggelser til nyinvesteringer,
- 9) udgifter til rådgivning af vandforsyningens kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværkssamarbejder og lign.,
- 10) udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget,
- 11) udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse,
- 12) udgifter til dækning af afgifter, jf. § 3, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand og § 11 b,
- 13) bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres, og
- 14) bidrag til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 6 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold samt regler udstedt i medfør af de nævnte love.

Stk. 2. Hel eller delvis overdragelse af en almen vandforsyning må hverken direkte eller indirekte føre til højere priser for ydelser fra den pågældende almene vandforsyning, herunder som følge af indregning af forøgede udgifter til finansiering med fremmed kapital, driftsmæssige afskrivninger eller forrentning af indskudskapital.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 omfatter også prisfastsættelsen for salg af vand mellem almene vandforsyninger.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om prisfastsættelsen efter stk. 1, herunder regler om forrentning af indskudskapital.

§ 52 b. Almene vandforsyninger kan etablere et samarbejde med henblik på samlet varetagelse af og fordeling af udgifterne til kortlægning, overvågning og beskyttelse af vandressourcerne som nævnt i § 52 a og andre aktiviteter, der har til formål at forebygge eller afhjælpe forsyningsproblemer forårsaget af kvaliteten af disse vandressourcer.

Stk. 2. Vilklarene for et samarbejde efter stk. 1 aftales af de deltagende parter, jf. dog stk. 3, § 48, stk. 2, og § 53. Det kan herunder aftales, at samarbejdet skal overtage alle eller visse af de beføjelser, som hver enkelt vandforsyning har efter denne lov med undtagelse af opkrævning af bidrag som nævnt i § 53.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler for samarbejder efter stk. 1, herunder om samarbejdernes form og vilkår.

§ 52 c. (Ophævet)

§ 53. En almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.

Stk. 3. Såfremt et samarbejde etableret efter § 48 eller § 52 b omfatter almene vandforsyninger i flere kommuner, godkendes anlægs- og driftsbidrag af kommunalbestyrelserne i forening.

Stk. 4. Ved etablering af en forsyningsledning til en almen vandforsyning kan kommunalbestyrelsen pålægge grundejere at betale bidrag til ledningsanlægget og til eventuel stikledning og stophane, hvis der kan leveres vand til grundejerens ejendom til almindelig brug fra forsyningsledningen.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til at pålægge bidrag efter stk. 3, herunder om at grundejerne under nærmere betingelser kan opnå midlertidig fritagelse for betaling af bidrag.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere fastsætte regler om indberetning vedrørende vandpriser.

Stk. 7. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om almene vandforsyningers fastsættelse af bidrag, herunder om form og indhold af almene vandforsyningers takstblade, og om fastsættelse af forskellige bidrag for geografiske områder, jf. stk. 1, herunder om, hvad der anses for at være særlige tilfælde.

§ 53 a. Kommunalbestyrelsen kan til fremme af en hensigtsmæssig vandforsyningsstruktur yde støtte til etablering, udbygning, hovedstandsættelse og sammenlægning af almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan, når særlige forhold taler for det, yde støtte til driften af almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 3. Støtte efter stk. 1 og 2 kan ydes på betingelser, herunder at den almene vandforsynings takstsystem og regnskab tilrettelægges på en nærmere angivet måde.

§ 54. (Ophævet)

§ 55. Almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Stk. 2. Regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 3. For almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende ministre.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan udarbejde normalregulativer.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om indførelse af vandmålere og betaling efter faktisk vandforbrug.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at betaling for vand efter målt forbrug skal ske direkte mellem forbruger og vandforsyning, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer, hvor det er teknisk gennemførligt. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om depositum og om virkningerne af manglende betaling samt om hæftelse for bidrag, jf. § 53, stk. 1.

Stk. 7. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om, at en almen vandforsyning skal offentliggøre information om det leverede vands kvalitet. Ministeren fastsætter regler om, hvilke oplysninger der som minimum skal offentliggøres samt formen og hyppigheden herfor.

Kapitel 10

Tilsyn m.v.

§ 56. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om indretningen, placeringen og vedligeholdelsen af vandindvindingsanlæg, om forsyningsledninger og om vandindlæg.

§ 56 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om driften af vandforsyningsanlæg.

§ 57. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med indretningen og driften af vandforsyningsanlæg.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om tilsynet, herunder om regelmæssigt tilsyn med visse grupper af vandforsyningsanlæg. Miljø- og fødevareministeren kan endvidere fastsætte regler om, at forbrugere af vand fra visse grupper af vandforsyningsanlæg kan informeres udelukkende digitalt om tilsynets indhold og resultater.

§ 58. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med indvundne vandmængder.

Stk. 2. Et vandindvindingsanlæg skal være forsynet med en anordning til måling af det indvundne vand. Kommunalbestyrelsen kan til enhver tid bestemme måleanordningens art.

Stk. 3. Ejeren af et vandindvindingsanlæg skal regelmæssigt kontrollere indvindingen og skal hvert år indberette årsindvindingen til kommunalbestyrelsen. Miljø- og fødevareministeren kan give regler om registrering af de indvundne vandmængder, herunder om gebyr til dækning af udgifterne ved registreringen.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at visse anlæg skal være undtaget fra bestemmelserne i stk. 2 og 3.

§ 59. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om kvaliteten af grundvand og overfladevand, som anvendes eller skal anvendes til vandindvindingsformål.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke stoffer der må tilsættes vand, der anvendes til drikkevand, eller som kan komme i berøring med levnedsmidler.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om kvaliteten af drikkevand eller vand, som kan komme i berøring med levnedsmidler.

§ 59 a. En almen vandforsyning kan for at overvåge kvaliteten af de vandressourcer, der indvindes fra, etablere overvågningsboringer i indvindingsoplandet. Kommunalbestyrelsen kan som et vilkår i indvindingstilladelsen fastlægge antallet og placeringen af overvågningsboringerne. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte nærmere regler herom. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om etablering af overvågningsboringer for almene vandforsyninger med eksisterende indvindingstilladelser.

§ 60. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med kvaliteten af vandet i vandforsyningssystemer, herunder de i § 59 a nævnte overvågningsboringer.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om tilsynet, herunder om regelmæssige laboratorieundersøgelser. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at der skal ske indberetning af nærmere fastsatte oplysninger. Ministeren kan fastsætte regler om, hvem der skal indberette, herunder form og frister for indberetningen.

Stk. 3. Udgifterne ved den regelmæssige kontrol af vandet i et vandforsyningssystem afholdes af vandforsyningen. I tilfælde, hvor det må antages, at en virksomhed, der ligger inden for vandforsyningsanlæggets opland, medfører en særlig fare for forurening af vandet, kan kommunalbestyrelsen dog pålægge virksomheden at afholde udgifterne ved et udvidet tilsyn.

§ 61. (Ophævet)

§ 62. Opfylder vandet i et vandforsyningssystem ikke de kvalitetskrav, der er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven, kan kommunalbestyrelsen give påbud om, at anlægget skal ophøre midlertidigt eller for bestandigt, eller om andre foranstaltninger, herunder at forbrugerne skal træffe sikkerhedsforanstaltninger. Tilsvarende gælder, hvis vandet bedømmes at være sundhedsfarligt, eller hvis der efter kommunalbestyrelsens skøn er nærliggende fare for, at vandet i et vandforsyningssystem kan blive sundhedsfarligt. Endvidere kan kommunalbestyrelsen påbyde, at der skal gives information eller underretning til forbrugerne, jf. stk. 6 og 7, herunder om måden herfor.

Stk. 2. Opfylder vandet fra en almen vandforsyning ikke de kvalitetskrav, der er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven, drager kommunalbestyrelsen omsorg for, at årsagen hertil påvises, og sørger for, at der hurtigst muligt træffes udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af drikkevandets kvalitet, herunder ved at give påbud efter stk. 1. Det samme gælder ikkealmene vandforsyninger, som leverer mere end 3000 m³ vand årligt, samt vandforsyningssystemer, hvor vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet.

Stk. 3. Bedømmes vandet i et vandforsyningsanlæg eller vandforsyningssystem, som er omfattet af stk. 2, at være sundhedsfarligt, eller er der efter kommunalbestyrelsens skøn nærliggende fare for, at vandet kan blive sundhedsfarligt, skal kommunalbestyrelsen uden unødigt ophold give påbud om, hvilke foranstaltninger efter stk. 1 der skal træffes til imødegåelse heraf.

Stk. 4. Bedømmes vandet i et vandforsyningsanlæg eller vandforsyningssystem, som ikke er omfattet af stk. 2, at være sundhedsfarligt, skal kommunalbestyrelsen beslutte, om der bør træffes foranstaltninger efter stk. 1.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse af, om vandet er sundhedsfarligt, skal ske efter drøftelse med Sundhedsstyrelsen.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen sikrer, at vandforsyningssystemets forbrugere informeres om forhold omfattet af stk. 2, herunder oplyses om eventuelle foranstaltninger, den enkelte forbruger bør træffe, medmindre kommunalbestyrelsen finder, at overskridelsen af kvalitetskravene er ubetydelig.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen sikrer, at vandforsyningssystemets forbrugere straks underrettes om forhold omfattet af stk. 3 eller 4, herunder oplyses om foranstaltninger, den enkelte forbruger bør træffe.

Stk. 8. Hvis vandet i et vandforsyningssystem, der forsyner fødevarerproducerende og de primærproducenter, med hvilke der føres tilsyn efter loven, ikke opfylder de fastsatte kvalitetskrav, skal kommunalbestyrelsen underrette den pågældende statslige fødevareregion om de foranstaltninger, der er iværksat i medfør af denne paragraf.

§ 63. Kommunalbestyrelsen underretter miljø- og fødevarerministeren om resultaterne af tilsynet og om de foranstaltninger, tilsynet har givet anledning til, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan pålægge kommunalbestyrelserne at tage spørgsmål vedrørende tilsyn med vandforsyning op til behandling og beslutning.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal indsendes efter stk. 1, og i hvilken form dette skal ske.

§ 64. Kommunalbestyrelsen, miljø- og fødevarerministeren eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget til at foretage undersøgelser, samt Sundhedsstyrelsen har uden retskendelse mod forevisning af legitimation adgang til offentlige og private ejendomme for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger i henhold til loven eller regler udfærdiget med hjemmel i loven. Tilsynsmyndigheden har herunder adgang til at foretage undersøgelser, fotografere, kopiere eller medtage dokumenter samt medtage andre genstande uden vederlag. Kvittering for medtagne genstande skal udleveres.

Stk. 2. Politiet yder bistand hertil efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem miljø- og fødevarerministeren og justitsministeren.

Kapitel 11

Tilsyn

§ 65. Kommunalbestyrelsen påser, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen påser, at påbud og forbud efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser overholdes.

Stk. 3. Bliver kommunalbestyrelsen opmærksom på et ulovligt forhold, skal den foranledige det ulovlige forhold bragt til ophør, medmindre der er tale om forhold af ganske underordnet betydning.

Stk. 4. Er et påbud eller forbud ikke efterkommet inden den fastsatte frist, kan kommunalbestyrelsen lade foranstaltningen udføre for den ansvarliges regning.

Stk. 5. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, eller hvor det i øvrigt af håndhævelsesmæssige eller miljø- eller sundhedsmæssige årsager skønnes nødvendigt, kan tilsynsmyndigheden for en afgrænset periode træffe beslutning om at udføre den kontrol, som vandforsyninger eller indehaveren af en tilladelse efter loven ellers skulle udføre som egenkontrol, for vandforsyningens eller tilladelsesindehaverens regning. I afgørelsen om at overtage egenkontrollen kan myndigheden fastsætte de krav, der er nødvendige for myndighedens gennemførelse af kontrollen.

§ 66. Det påhviler den til enhver tid værende almene vandforsyning at berigtige et ulovligt forhold, medmindre andet følger af kapitel 11 a.

Stk. 2. Efterkommer den almene vandforsyning ikke et af kommunalbestyrelsen meddelt påbud om at berigtige et ulovligt forhold, kan det ved dom pålægges den almene vandforsyning inden en fastsat tidsfrist under tvang af fortløbende bøder at berigtige forholdet.

§ 67. Kommunalbestyrelsen og miljø- og fødevarerministeren kan påbyde den ansvarlige for driften som nævnt i § 68 a, stk. 2 eller 3, at give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vandforsyningen, for kommunalbestyrelsens udarbejdelse af en vandforsyningsplan eller for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften kan herunder påbydes for egen regning at foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningen af en stedfunden påvirkning af vandmiljøet eller naturen.

Stk. 2. Hvis påbud efter stk. 1 alene vedrører oplysninger, som har betydning for vandforsyningen, eller den ansvarlige for driften ikke kan identificeres, kan påbuddet rettes til ejeren af et vandforsyningsanlæg.

Stk. 3. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, kan tilsynsmyndigheden udføre nødvendige undersøgelser for den ansvarliges regning til belysning af forhold, som denne ellers er eller kunne være pålagt at afgive oplysninger om.

Kapitel 11 a

Miljøskade

§ 68. En miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås i overensstemmelse med §§ 7-11 i miljøskadeloven.

§ 68 a. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet.

Stk. 2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade som følge af en vandindvinding, bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden som led i en erhvervmæssig aktivitet forstås den ansvarlige for driften, uanset hvordan skaden eller den overhængende fare for en skade er sket.

Stk. 3. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder som fastlagt i §§ 7, 10 og 11 i miljøskadeloven, som ikke er omfattet af stk. 2, forstås den ansvarlige for driften, hvis skaden eller den overhængende fare for en skade skyldes uforsvarlig adfærd udvist af den pågældende.

§ 68 b. Den ansvarlige for driften skal i tilfælde af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade straks underrette kommunalbestyrelsen om alle relevante aspekter ved situationen.

Stk. 2. Den ansvarlige for driften skal straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der kan afværge en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften skal, hvis en miljøskade er indtrådt, straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen påser, at pligterne efter stk. 1 og 2 opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 68 e.

§ 68 c. Hvis det skal undersøges, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, kan påbud efter § 67 meddeles, uanset om den ansvarlige for driften har rådighed over ejendommen, hvor der er påvist en påvirkning af vandmiljøet eller naturen. I påbuddet skal der fastsættes en pligt til retablering af ejendommen.

Stk. 2. Hvis den ansvarlige for driften ikke har rådighed over ejendommen, kan kommunalbestyrelsen meddele den, der har rådighed over ejendommen, påbud om at tåle, at undersøgelser gennemføres ved den ansvarlige for driften. Påbuddet er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over ejendommen.

§ 68 d. Pligten til at begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade gælder ikke, hvis den ansvarlige for driften som nævnt i § 68 a, stk. 2, kan godtgøre, at miljøskaden

- 1) er forvoldt af tredjemand og er indtrådt, til trods for at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet,
- 2) skyldes overholdelse af ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed, medmindre forskrifterne følger af påbud eller instrukser, som skyldes den ansvarlige for driftens egne aktiviteter, eller
- 3) er forvoldt ved en begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse eller med regler, der er så detaljerede, at disse kan sidestilles med en udtrykkelig tilladelse, og som ikke skyldes egen uforsvarlig adfærd.

Stk. 2. Pligten til at afværge en overhængende fare for en miljøskade gælder ikke, hvis den ansvarlige for driften som nævnt i § 68 a, stk. 2, kan godtgøre, at faren skyldes forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1 eller 2.

§ 68 e. Hvis der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forårsaget af en aktivitet som nævnt i § 68 a, stk. 2 eller 3, som skal behandles efter miljøskadeloven, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom.

Stk. 2. Afgørelse om, at der foreligger en miljøskade forårsaget af en aktivitet som nævnt i § 68 a, stk. 2, kan ikke træffes, hvis den ansvarlige for driften kan godtgøre, at der foreligger forhold som nævnt i § 68 d, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 3. Afgørelse efter stk. 1 om, at der foreligger en overhængende fare for en miljøskade forårsaget af en aktivitet som nævnt i § 68 a, stk. 2, kan ikke træffes, hvis den ansvarlige for driften kan godtgøre, at der foreligger forhold som nævnt i § 68 d, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal forelægge et udkast til afgørelse efter stk. 1 med henblik på at indhente en bindende udtalelse fra miljø- og fødevareministeren om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven. Miljø- og fødevareministeren kan desuden fastsætte regler om, at den bindende udtalelse først kan påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3.

§ 68 f. Hvis der foreligger en miljøskade, som påvirker eller kan påvirke et andet EU-land, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom, uanset at der ikke efter § 68 e kan træffes afgørelse om, hvem der er ansvarlig for miljøskaden.

§ 68 g. Kommunalbestyrelsen sender afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og det materiale, der er indgået i vurderingen af sagen, til miljø- og fødevareministeren. Fremsendelse skal ske samtidig med underretning af den ansvarlige herfor.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen offentliggør afgørelsen. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentliggørelsen.

Stk. 4. Afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, kan først påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3. Klagefristen løber i samme tidsrum som klagefristen for afgørelsen efter miljøskadeloven, og klagen skal indgives i overensstemmelse med miljøskadelovens § 52.

§ 68 h. På anmodning fra en klageberettiget efter § 80 skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter § 68 e eller § 68 f.

Stk. 2. Anmodningen skal være ledsaget af relevante oplysninger om den formodede miljøskade eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan afvise at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, hvis anmodningen ikke er ledsaget af oplysninger som nævnt i stk. 2.

Kapitel 11 b

Meddelelse om boringers beliggenhed m.v.

§ 69. Den, der forestår udførelsen af en boring efter vand, skal inden 3 måneder efter udførelsen af boringen til De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland indsende meddelelse om boringens beliggenhed og dens indretning i hovedtræk, de forefundne jordlag, vandstanden, kopi af fysisk/kemiske og mikrobiologiske undersøgelsesresultater og resultatet af afholdte prøvepumpninger samt prøver af de gennemborede jordlag.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan give regler for udførelse af boringer, herunder hvorledes undersøgelser og prøveudtagning efter stk. 1 skal foretages. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at oplysninger som nævnt i stk. 1 skal indberettes i en nærmere bestemt form.

Stk. 3. Den, der erhvervsmæssigt udfører en grundvandsundersøgelse og udarbejder en redegørelse om undersøgelsen, skal inden tre måneder efter afgivelsen af redegørelsen indsende et eksemplar med tilhørende bilag til den pågældende kommunalbestyrelse og De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland.

Stk. 4. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at der skal ske indberetning af data, som ved grundvandsundersøgelser, jf. stk. 3, er opsamlet på elektronisk form, herunder regler om form og frister for indberetningen.

§ 69 a. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at vandforsyningerne skal give meddelelse, hvis en indvindingsboring tages ud af drift, herunder hvis boringen lukkes, samt om årsagen hertil.

§ 70. Miljø- og fødevarerministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal føre register over de indvindingstilladelser, som er meddelt inden for kommunen af en landvæsensret, et amtsråd eller kommunalbestyrelsen.

§ 71. Enhver, der har retlig interesse heri, har adgang til at gøre sig bekendt med de undersøgelser og målinger, som er udført af vandforsyninger til bedømmelse af anlæggets indvirkning på grundvandsstanden, vandføringen i vandløb eller vandstanden i søer m.v.

§ 71 a. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter, vand m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

§ 71 b. (Ophævet)

Kapitel 12

Afgørelser i vandforsyningssager

§ 72. Kommunalbestyrelsens, miljø- og fødevarerministerens og energi-, forsynings- og klimaministerens afgørelser meddeles skriftligt til den pågældende. Når særlige grunde foreligger, kan påbud og forbud foreløbigt meddeles mundtligt.

Stk. 2. Underretning om afgørelsen meddeles samtidig skriftligt til de berørte myndigheder. Endvidere underrettes skriftligt privatpersoner, som må antages at have en individuel, væsentlig interesse i at få kundskab om beslutningen, samt organisationer, som må antages at være klageberettigede efter § 80, stk. 2. Underretning til de nævnte privatpersoner og organisationer kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering. I tilfælde af offentlig annoncering kan det ske udelukkende digitalt.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2, 3. pkt., skal organisationer, som må antages at være klageberettiget efter § 80, stk. 2, have skriftlig underretning om kommunalbestyrelsens, miljø- og fødevarerministerens og energi-, forsynings- og klimaministerens afgørelser.

§ 73. Kommunalbestyrelsens, miljø- og fødevareministerens og energi-, forsynings- og klimaministerens afgørelser skal indeholde oplysning om klagemyndighed og klagefrist.

Stk. 2. Omfatter afgørelsen et påbud eller forbud, skal der være fastsat en frist for afgørelsens efterkommelse. I de tilfælde, hvor øjeblikkelig indgriben er nødvendig, kan det dog bestemmes, at afgørelsen skal efterkommes straks.

§ 74. Inden der træffes afgørelse om påbud eller forbud, skal adressaten for disse beslutninger skriftligt underrettes om sagen og gøres bekendt med sin adgang til aktindsigt og til at udtale sig efter forvaltningsloven. Adressaten bør i denne forbindelse opfordres til at bidrage med oplysninger, der kan belyse omkostninger, fordele og ulemper ved beslutningen.

Stk. 2. Underretning som nævnt i stk. 1 kan undlades, hvis øjeblikkelig afgørelse er påkrævet, eller hvis underretning må anses for åbenbart unødvendig.

§ 74 a. Bestemmelserne i § 73, stk. 2, og § 74, stk. 1, finder ikke anvendelse på meddelelse om standning af virksomhed, som er påbegyndt uden fornøden tilladelse, eller meddelelse om at efterkomme en tidligere truffet afgørelse.

§ 74 b. Miljø- og fødevareministeren eller energi-, forsynings- og klimaministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af kommunalbestyrelsen, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 74 c. Miljø- og fødevareministeren og energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af sager skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning. Miljø- og fødevareministeren og energi-, forsynings- og klimaministeren kan herunder fastsætte regler om genoptagelse af sager, hvor tilladelse er meddelt.

Kapitel 13

Klage

§ 75. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven, jf. dog stk. 2, og miljø- og fødevareministerens afgørelser efter § 29, stk. 2 og 4, § 32, § 37 og § 38, jf. § 40, stk. 2, og i konkrete sager efter kapitel 8 kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet som behandler sagen i den læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Stk. 2. Afgørelser efter kapitel 11 a kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 1-6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Stk. 3. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 4. Når myndigheden videresender klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, sender den samtidig en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Miljø- og Fødevareklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Stk. 5. Myndigheden skal straks underrette Miljø- og Fødevareklagenævnet, hvis den, efter at klagen er videresendt til nævnet, inddrages i forhandlinger med adressaten for afgørelsen og klageren om tilpasninger af det ansøgte projekt, der er af betydning for klagen. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan sætte behandlingen af sagen i bero, indtil forhandlingerne er afsluttet. Myndigheden underretter nævnet om resultatet af forhandlingerne, når de er afsluttet.

Stk. 6. Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Miljø- og Fødevareklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 7. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest viderevende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 3, 4. og 5. pkt., og stk. 4 ikke anvendelse.

§ 76. Følgende afgørelser kan dog ikke indbringes for højere administrativ myndighed:

- 1) Kommunalbestyrelsernes afgørelser efter kapitel 3.
- 2) Fastsættelse af leveringsvilkår efter § 29 og § 45, stk. 2.
- 3) Afgørelser om sløjfning af vandforsyningsanlæg efter § 36.
- 4) Kommunalbestyrelsernes afgørelser efter kapitel 9, bortset fra kommunalbestyrelsernes afgørelser efter § 55, stk. 2.

§ 77. Klagefristen er fire uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. I tilfælde, hvor offentlig annoncering har fundet sted, regnes klagefristen fra offentliggørelsen, uanset tidspunktet for eventuel individuel underretning, jf. § 72.

§ 78. En klage har opsættende virkning for et påbud eller forbud, indtil Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse foreligger, eller Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 2. Den myndighed, der træffer afgørelse om påbud eller forbud, kan dog, når særlige grunde taler herfor, samtidig med påbuddet eller forbuddet bestemme, at dette skal efterkommes uanset klage. Uanset om denne beslutning påklages, skal påbuddet eller forbuddet efterkommes, indtil Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 3. Såfremt udnyttelsen af en tilladelse forudsætter udførelse af bygge- og anlægsarbejder, må sådanne arbejder ikke påbegyndes før klagefristens udløb. Hvis tilladelsen er påklaget før klagefristens udløb, må bygge- og anlægsarbejder ikke påbegyndes, før Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse foreligger, jf. dog stk. 4 og 5. Den myndighed, som har truffet afgørelsen, skal straks give den, der har fået tilladelsen, underretning om, at afgørelsen er påklaget.

Stk. 4. Uanset bestemmelsen i stk. 3 kan Miljø- og Fødevareklagenævnet under behandlingen af en klagesag, når særlige omstændigheder taler herfor, og såfremt det i øvrigt skønnes ubetænkeligt, på begæring meddele tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder. Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at stk. 3 og 4 ikke finder anvendelse på visse arter af bygge- og anlægsarbejder.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 4 og 5 indebærer ingen begrænsning i Miljø- og Fødevareklagenævnets adgang til at ændre eller ophæve en påklaget tilladelse.

Stk. 7. Klage over afgørelser efter § 65, stk. 5, og § 67, stk. 3, har opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

§ 79. (Ophævet)

§ 80. Kommunalbestyrelsens og miljø- og fødevareministerens afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat og
- 2) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 2. Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund og Forbrugerrådet Tænk³⁾ kan påklage afgørelser efter § 20 om tilladelse til vandindvinding, afgørelser efter § 21 om tilladelse til vandindvindingsanlæg og afgørelser efter § 32 om tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelser, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Vandindvindingstilladelser omfattet af § 20, stk. 1, nr. 1 og 2, er undtaget fra klageadgangen i stk. 2. Det samme gælder tilladelser efter § 21, der vedrører vandindvindingstilladelser efter § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 4. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som deres hovedformål, kan påklage afgørelser efter § 67, hvis påbuddet er meddelt med henblik på kommunalbestyrelsens afgørelse af, om der er tale om en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, samt afgørelser efter § 68 e og § 68 h.

Stk. 5. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan til efterprøvelse af klageberettigelsen forlange, at foreningen eller organisationen, jf. stk. 4, fremsender vedtægterne.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan påklage miljø- og fødevareministerens afgørelser.

§ 81. Søgsmål til prøvelse af afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf skal være anlagt, inden 6 måneder efter at afgørelsen eller beslutningen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen eller beslutningen offentligt bekendtgjort, regnes søgsmålsfristen dog fra bekendtgørelsestidspunktet.

Stk. 2. Spørgsmål, der kan prøves af taksationsmyndighederne, kan ikke indbringes for domstolene, før overtaksationskommissionens afgørelse foreligger.

§ 82. (Ophævet)

§ 83. (Ophævet)

Kapitel 14

Straffebestemmelser og ikrafttræden

§ 84. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 14 a, stk. 2, § 18, stk. 1, § 26, stk. 1, § 33, stk. 1, § 50, § 51, stk. 1, eller § 78, stk. 3, 1. og 2. pkt.,
- 2) undlader at indhente tilladelse efter § 21 eller § 25, stk. 1 og 3,
- 3) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter loven,
- 4) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold, eller påbud eller forbud, som omfattes af § 87,
- 5) undlader at meddele oplysninger efter § 58, stk. 3, § 67 eller § 69, stk. 1 og 3, eller at give underretning eller træffe foranstaltninger som nævnt i § 68 b,
- 6) modvirker adgang til en ejendom i strid med § 39 eller § 64,
- 7) forsætligt borttager, forvansker eller beskadiger afmærkninger, som foretages i forbindelse med arbejder og undersøgelser efter § 39 eller
- 8) undlader at efterkomme krav i en afgørelse efter § 65, stk. 5, eller fjerner eller ændrer udstyr, som tilsynsmyndigheden har anbragt i medfør af en afgørelse efter § 65, stk. 5, eller § 67, stk. 3.

Stk. 2. I regler, der udfærdiges af miljø- og fødevareministeren eller energi-, forsynings- og klimaministeren i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 85. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af miljøministeren.⁴⁾

Stk. 2. Fra lovens ikrafttræden ophæves lov om vandforsyning, jf. lovekendtgørelse nr. 524 af 26. september 1973 som ændret ved lov nr. 288 af 26. juni 1975 og lov nr. 545 af 17. november 1976.

§ 86. Vandindvindingsrettigheder, der er givet eller fastsat i medfør af lov nr. 54 af 31. marts 1926 om vandforsyningsanlæg eller lov nr. 169 af 18. april 1969 om vandforsyning, jf. lov nr. 373 af 13. juni 1973, er fortsat gyldige. Det samme gælder vandindvindingsrettigheder, der er givet i medfør af vandløbslovgivningen.

Stk. 2. Vandindvinding, der foregår ved lovens ikrafttræden, og hvortil der efter den hidtidige lovgivning ikke har været krævet tilladelse, er fortsat lovlig. For anlæg, som efter deres art omfattes af § 20, er det dog en forudsætning, at grænserne i § 20 på 3000 eller 6000 m³ vand årligt ikke overskrides. For andre anlæg er det en forudsætning, at indvindingens omfang ikke forøges væsentligt.

Stk. 3. Bortledning m.v. af grundvand, der ville kræve tilladelse efter loven, er lovlig uden sådan tilladelse, hvis det pågældende anlæg er påbegyndt inden lovens ikrafttræden. Såfremt der ved sådanne anlæg fremkommer eller er udsigt til skader som følge af en ændring af grundvandsstanden, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om afhjælpende foranstaltninger.

Stk. 4. Rettigheder efter stk. 1-3 gælder, for så vidt de ikke i forvejen er yderligere begrænset, kun for et tidsrum af 30 år fra lovens ikrafttræden. For rettigheder til indvinding af vand til vanding af landbrugsafgrøder og til dambrug er gyldighedsperioden dog med hensyn til grundvand højst 15 år og med hensyn til overfladevand højst 10 år efter lovens ikrafttræden. For dambrug, der er oprettet før 1. oktober 1974, er gyldighedsperioden med hensyn til overfladevand dog 25 år.

Stk. 5. Bestemmelserne i lovens § 26, stk. 3, og §§ 29-36 og 46-68 finder tilsvarende anvendelse på rettigheder efter stk. 1-3.

§ 87. Påbud, forbud, forlig og andre overenskomster, der er lovligt givet eller indgået efter den tidligere lovgivning, bevarer deres gyldighed.

Stk. 2. Aftaler truffet i henhold til lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker, jf. lov nr. 14 af 28. januar 1876, bevarer deres gyldighed, medmindre andet følger af den almene vandforsynings regulativ.

§§ 88-89 a. (Ophævet)

§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 303 af 9. juni 1982 om ændring af lov om vandforsyning m.v.⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af miljøministeren.⁶⁾

Lov nr. 250 af 23. maj 1984 (Håndhævelsesloven)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Loven træder i kraft den 1. august 1984.

Lov nr. 255 af 6. juni 1985 om ændring af lov om vandforsyning m.v.⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1985.

§ 3

Stk. 1. Sager, der inden den 1. juli 1985 er indbragt for miljøministeren efter § 75, stk. 2, i lov nr. 299 af 8. juni 1978 om vandforsyning m.v., færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Afgørelser, der er omfattet af vandforsyningslovens § 76, nr. 1 eller 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, og som er meddelt inden den 1. juli 1985, kan påklages til Miljøstyrelsen efter vandforsyningslovens § 75.

Lov nr. 355 af 13. maj 1987 (Region- og sektorplanlægning)⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Miljøministeren fastsætter bestemmelser om lovens ikrafttræden.¹⁰⁾

Lov nr. 192 af 29. marts 1989 om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af nedlæggelsen af Hovedstadsrådet¹¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 32

Loven træder i kraft den 1. januar 1990.

Lov nr. 358 af 6. juni 1991 om miljøbeskyttelse¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 112. Loven træder i kraft den 1. januar 1992.

Lov nr. 388 af 20. maj 1992 om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v.¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 1992 og finder anvendelse på alle betalingsvedtægter fra den 1. januar 1993.

Lov nr. 402 af 14. juni 1995 om ændring af vandløbsloven og vandforsyningsloven¹⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 1995.

Lov nr. 430 af 10. juni 1997 (Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og vandforsyning)¹⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.¹⁶⁾

Lov nr. 479 af 1. juli 1998 (Beskyttelse af drikkevandsressourcer og vandforsyning)¹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. august 1998.

Lov nr. 1025 af 23. december 1998 (Gebyrer)¹⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. februar 1999.

Lov nr. 355 af 2. juni 1999 om ændring af forskellige love som følge af oprettelsen af Hovedstadens Udviklingsråd¹⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2000, § 6 dog først den 1. juli 2002.

Stk. 2. Ved det første valg af medlemmer til Hovedstadens Udviklingsråd anvendes samme gruppeanmeldelse, som blev foretaget ved valg til økonomiudvalg og stående udvalg ved konstitueringen efter det senest afholdte kommunalvalg, jf. § 24, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 3. Regionplaner i hovedstadsområdet, der er tilvejebragt af de hidtidige regionplanmyndigheder i området, opretholdes, indtil de ændres.

Stk. 4. Regionplanforslag i hovedstadsområdet, der ikke er endeligt vedtaget den 1. juli 2000, og de den 1. juli 2000 uafsluttede sager inden for sagsområder, som overgår til Hovedstadens Udviklingsråd, færdigbehandles af Hovedstadens Udviklingsråd.

Lov nr. 374 af 2. juni 1999 (Gebyrgrænse)²⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1999.

Lov nr. 1273 af 20. december 2000 (Gennemførelse af drikkevandsdirektivet m.v.)²¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 25. december 2000.

Lov nr. 466 af 7. juni 2001 (Overførsel af landsvæsensretternes sager til andre myndigheder)²²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 2. Sager, som er indbragt for en landvæsensret inden lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Lov nr. 145 af 25. marts 2002 om ændring af forskellige love som følge af sammenlægningen af de bornholmske kommuner²³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 78

Loven træder i kraft den 1. januar 2003.

Lov nr. 1151 af 17. december 2003 (Ændringer som følge af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder)²⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 22. december 2003, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. De ændringer, der følger af § 1, nr. 4, 5, 13 og 14, træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 3. De ændringer, der følger af § 1, nr. 6-11 og 19, § 2, § 3 og § 4, nr. 2 og 3, træder i kraft i de enkelte amter, når der er offentliggjort en vandplan, der gælder for amtet, efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, jf. dog stk. 4. Hvis en del af et amt endnu ikke er dækket af en vandplan, finder de hidtil gældende regler anvendelse, for så vidt angår denne del.²⁵⁾

Stk. 4. De ændringer, der følger af § 4, nr. 2 og 3, finder anvendelse ved udarbejdelsen af den regionplanrevision, der skal være afsluttet i 2009, jf. § 22 i lov om planlægning.

Stk. 5. De ændringer, der følger af § 1, nr. 12, træder i kraft den 22. december 2009.²⁶⁾

Stk. 6. Regler, der er udstedt i medfør af de bemyndigelser, der ophæves eller ændres ved denne lov, opretholdes, indtil de afløses af regler udstedt efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Lov nr. 435 af 9. juni 2004 om landbrugsejendomme²⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 51. Loven træder i kraft den 1. september 2004.

Lov nr. 1373 af 20. december 2004 (Ændring af håndhævelsesbestemmelser m.v., herunder som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter)²⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Loven træder i kraft den 1. januar 2005.

Lov nr. 431 af 6. juni 2005 (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler)²⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 85

Loven træder i kraft den 1. november 2005.

Lov nr. 545 af 24. juni 2005 (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen)³⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 18

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 570 af 24. juni 2005 (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår organisering af myndighederne m.v.)³¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-9.

Stk. 2-5. (Udelades)

Stk. 6. § 2, nr. 55, og § 4, stk. 5, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.³²⁾

Stk. 7-9. (Udelades)

§ 5

I det omfang regler i anden lovgivning pålægger en myndighed at overholde retningslinjer i en regionplan, og hvor det følger af denne lovgivning, at forpligtelsen ændres til en forpligtelse til at overholde en vandplan, skal den pågældende myndighed tillige overholde retningslinjer i en regionplan, der midlertidigt, helt eller delvis, er opretholdt i medfør af § 3, stk. 1 eller 2, eller § 4, stk. 2, i lov om ændring af lov om planlægning (Udmøntning af kommunalreformen).

§ 6

Stk. 1. Sager efter vandforsyningsloven, jf. denne lovs § 2, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, herunder af kommunalbestyrelserne i Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner, overføres til den kompetente kommunalbestyrelse henholdsvis miljøministeren, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Uanset denne lovs § 2, nr. 10 og 16, behandler miljøministeren indsigelser efter vandforsyningslovens § 13 b, stk. 2, og § 14 a, stk. 3, der er indbragt for miljøministeren inden lovens ikrafttræden, efter de hidtil gældende regler.

Stk. 3. Sager efter vandforsyningslovens § 29, stk. 2, jf. stk. 3, jf. denne lovs § 2, nr. 29, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af amtsrådet, sendes tilbage til kommunalbestyrelsen med henblik på, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse i overensstemmelse med denne lovs § 2, nr. 29.

Stk. 4. Sager om stadfæstelse af vandforsyningsregulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. denne lovs § 2, nr. 43, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af miljøministeren, bortfalder.

Stk. 5. Klagesager efter vandforsyningsloven, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af miljøministeren, overføres til Miljøklagenævnet, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Sager efter vandforsyningsloven, der pr. 1. januar 2007 er indbragt for Miljøklagenævnet som 3. instans, eller afgørelser, som er truffet før den 1. januar 2007, men som efter den 1. januar 2007 og inden klagefristens udløb indbringes for Miljøklagenævnet som 3. instans, færdigbehandles efter hidtil gældende regler, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Klagesager efter vandforsyningsloven, der er indbragt af Hovedstadens Udviklingsråd, jf. denne lovs § 2, nr. 62, og som ikke er færdigbehandlet af klageinstansen inden den 1. januar 2007, bortfalder.

Stk. 8. En indsatsplan vedtaget af amtsrådet efter vandforsyningslovens § 13 opretholdes, indtil kommunalbestyrelsen ændrer eller ophæver indsatsplanen eller, såfremt indsatsplanen omfatter et geografisk om-

råde, der er større end den enkelte kommune, den del af indsatsplanen, der vedrører den pågældende kommunes geografiske område.

Lov nr. 571 af 9. juni 2006 (Ændring af klagenævn og klagebestemmelser i en række love på miljøområdet)³³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Sager, der pr. 1. januar 2007 er indbragt for Miljøklagenævnet, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Lov nr. 1571 af 20. december 2006 (Ophævelse af adgang til at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber og ændring af delegationsbestemmelser m.v. i en række love på natur- og miljøområdet)³⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 23

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan indtil den 31. december 2007 fortsat overlade varetagelsen af opgaver efter lovens § 1, nr. 4, § 3, nr. 2, og § 5, nr. 4, som før 1. januar 2007 hørte under kommunalbestyrelsen, til et kommunalt fællesskab i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

Lov nr. 172 af 12. marts 2008 om ændring af forskellige love på Miljøministeriets område m.v.³⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lov nr. 507 af 17. juni 2008 (Implementering af miljøansvarsdirektivet)³⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 3.

Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 508 af 17. juni 2008 (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse)³⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige)³⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1402 af 27. december 2008 (Regulering af afgift til drikkevandsbeskyttelse m.v.)³⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Stk. 2. Sager efter vandforsyningslovens § 52 c, stk. 4, 3. pkt., hvor anmodning om fritagelse af gebyr er modtaget inden den 1. januar 2009, færdigbehandles af kommunalbestyrelsen efter de hidtil gældende regler.

Stk. 3. Reguleringerne, jf. vandforsyningslovens § 24, stk. 3, foretages første gang med virkning for 2010.

Stk. 4. For året 2009 indberettes oplysningerne, jf. vandforsyningslovens § 24 d, dog senest den 15. april 2009.

Stk. 5. Afgiften, jf. vandforsyningslovens § 24 f, for 2009 forfalder dog først til betaling den 1. juli 2009.

Stk. 6. Afgifterne opkræves til og med 2017.

Stk. 7. Fra den 1. januar 2016 udgør den samlede årlige afgift efter vandforsyningslovens § 24, stk. 1, 8,6 øre (2009-niveau). Satsen reguleres årligt efter reglerne i vandforsyningslovens § 24, stk. 3. Afgiften anvendes alene til de formål, der fremgår af vandforsyningslovens § 24, stk. 2, nr. 2, som affattet ved denne lov.

Lov nr. 460 af 12. juni 2009 (Konsekvenser af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold)⁴⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 514 af 12. juni 2009 (Beskyttelse af visse dyrearter m.v.)⁴¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Loven træder i kraft den 1. oktober 2009.

Lov nr. 1518 af 27. december 2009 (Udskydelse af prisloftreguleringen til 2011 m.v.)⁴²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 52 a, stk. 1, i lov om vandforsyning m.v. som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, og § 1, stk. 2, der bliver stk. 4, i lov om betalingsregler for spildevand m.v. som ændret ved denne lovs § 4, nr. 3, træder i kraft den 1. januar 2011.

Lov nr. 1519 af 27. december 2009 (Hjemmel til at fastsætte regler om drift af vandforsyningsanlæg og om sagsbehandling af bestemte typer af sager samt forlængelse af visse vandindvindingstilladelser og -rettigheder)⁴³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 2. § 22, stk. 1, i lov om vandforsyning m.v. som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse på tilladelser til vandindvinding, der meddeles efter lovens ikrafttræden.

§ 6

Stk. 1. Uanset de gældende bestemmelser i § 86, stk. 1 og 2, i lov om vandforsyning m.v. ophører rettigheder i medfør af disse bestemmelser, der efter den gældende bestemmelse i § 86, stk. 4, i lov om vandforsyning m.v. fortsat gælder den 1. januar 2010, først senest 1 år efter vedtagelsen af den første kommunale handleplan i medfør af miljømålsloven.

Stk. 2. Tilladelse til vandindvinding meddelt efter kapitel 4 i lov om vandforsyning m.v., der er meddelt før den 1. januar 2010, og som udløber efter den 1. januar 2010, men inden vedtagelsen af den første kommunale handleplan i medfør af miljømålsloven, ophører først senest 1 år efter vedtagelsen af den kommunale handleplan. Dette gælder dog ikke tilladelser, der er påklaget til Miljøklagenævnet, og som ikke er afgjort den 1. januar 2010, samt tilladelser, der påklages efter dette tidspunkt.

Lov nr. 484 af 11. maj 2010 (Ændringer som følge af lov om Natur- og Miljøklagenævnet m.v.)⁴⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-4. (Udelades)

Stk. 5. Verserende sager i Naturklagenævnet, der ikke er færdigbehandlet ved lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter lov om Natur- og Miljøklagenævnet af Natur- og Miljøklagenævnet med den i § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet nævnte sammensætning. I sager, hvor Naturklagenævnet har afholdt besigtigelse i en sag om fredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6, sammensættes Natur- og Miljøklagenævnet med deltagelse af de nævnsmedlemmer, der deltog i besigtigelsen.

Stk. 6. (Udelades)

Stk. 7. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 718 af 25. juni 2010 (Rekonstruktion m.v.)⁴⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 55

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.⁴⁶⁾

Stk. 2-10. (Udelades)

Lov nr. 1555 af 21. december 2010 (Digital adgang til oplysninger i forbindelse med ejendomshandel)⁴⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Loven træder i kraft den 1. januar 2011.

Lov nr. 553 af 1. juni 2011 («Grøn Vækst»)⁴⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juli 2011.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1273 af 21. december 2011 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om planlægning og forskellige andre love⁴⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 20

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Lov nr. 1384 af 28. december 2011 (Regulering af de løbende bilafgifter og andre afgifter m.v.)⁵⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Stk. 2-21. (Udelades)

Lov nr. 580 af 18. juni 2012 (Reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet m.v.)⁵¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2012, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Loven finder anvendelse på afgørelser truffet i 1. instans efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 492 af 21. maj 2013 om ændring af vandforsyning m.v., lov om vandløb og lov om forpligtende kommunale samarbejder og om ophævelse af lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet⁵²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2013.

Stk. 2. Vandløbsmyndigheden kan bestemme, at § 42 a i lov om vandløb som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, skal finde anvendelse på udgifter, som vandløbsmyndigheden har afholdt før loven ikrafttræden, hvis udgifterne vedrører forhold, begivenheder m.v., der finder sted efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 1631 af 26. december 2013 (Konsekvensændringer som følge af lov om vandplanlægning)⁵³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.⁵⁴⁾

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. De hidtil gældende regler opretholdes og finder anvendelse på vandplaner og handleplaner oprettholdt efter § 42, stk. 1, i lov om vandplanlægning.

Lov nr. 86 af 28. januar 2014 (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.)⁵⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 26

Stk. 1. (Udelades)

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1-6, § 7, nr. 2 og 3, og §§ 8-25.⁵⁶⁾

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse for klager over afgørelser, der træffes, før loven træder i kraft. For sådanne klager finder de hidtidige regler anvendelse.

Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v.⁵⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 139. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 538 af 29. april 2015 (Grundvandskortlægning efter 2015 og nedsættelse og forlængelse af bidrag til drikkevandsbeskyttelse m.v.)⁵⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 2. § 1, nr. 10, har virkning for søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 132 af 16. februar 2016 (Opfølgning på politisk forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor)⁵⁹⁾ har følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet⁶⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning, den 26. januar 2017

MADS LETH-PETERSEN

/ Anne-Marie Vægter Rasmussen

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, EF-Tidende 1991, nr. L 375, side 1, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand, EF-Tidende 1998, nr. L 330, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2009, nr. L 20, side 7.

- 2) Ordet ”anlæggets” i § 51, stk. 1, 3. pkt., blev ved en fejl ikke ændret til ”vandforsyningsens” ved lov nr. 132 af 16. februar 2016.
- 3) I 2013 skiftede Forbrugerrådet navn til Forbrugerrådet Tænk.
- 4) Loven trådte i kraft den 1. april 1980, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 491 af 10. december 1979. Dog trådte lovens § 61 i kraft den 29. oktober 1978, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 515 af 13. oktober 1978.
- 5) Lovændringen angår § 68.
- 6) Loven trådte i kraft den 1. november 1983, jf. bekendtgørelse nr. 421 af 7. september 1983.
- 7) Lovændringen, hvis § 3 angår § 65 og § 74 a.
- 8) Lovændringen angår § 14, stk. 5, § 17, § 29, stk. 3, § 32, stk. 1 og 3, § 37, stk. 1, § 38, § 45, stk. 2, 53, stk. 1, § 53 a, § 62, § 72, stk. 2, § 73, stk. 2, § 74, stk. 1, § 74 b, § 75, § 76, § 77, 80, stk. 2, § 81, § 83, stk. 2, og 84, stk. 1.
- 9) Lovændringen, hvis § 2 angår § 6, § 10, § 11, § 13, § 14, stk. 3 og 4, § 14 a, § 16, § 17, § 72, stk. 3 og 4, § 80, stk. 2 og § 84, stk. 1, nr. 1.
- 10) Loven trådte i kraft den 1. januar 1989, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 857 af 14. december 1988.
- 11) Lovændringen, hvis § 20 angår § 5, § 7, § 9, stk. 2, § 12, § 80, stk. 1 og 3, og § 83 stk. 1, nr. 3.
- 12) Lovændringen, hvis § 114, stk. 4, nr. 2, angår ændring af »Miljøankenævnet« til »Miljøklagenævnet«.
- 13) Lovændringen, hvis § 2 angår § 55, stk. 6.
- 14) Lovændringen, hvis § 2 angår § 22, stk. 4.
- 15) Lovændringen angår § 54 og § 55, stk. 7.
- 16) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 11. juni 1997.
- 17) Lovændringen, hvis § 1 angår § 1, nr. 1, § 10, § 11, § 12, § 13, § 13 a, § 13 b, § 13 c, § 13 d, § 14 a, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1 og 3, § 46, stk. 2, § 48, stk. 1 og 2, § 52 a, § 52 b, § 53, stk. 2-5, § 54, stk. 1, § 59 a, § 60, stk. 1, § 69 a, § 76, nr. 1, og § 89 a.
- 18) Lovændringen angår § 52 a, stk. 1, og § 52 c.
- 19) Lovændringen, hvis § 10 angår § 13 b, stk. 3 og 4, § 14 a, stk. 2 og 3, § 76, nr. 1, § 80, stk. 4 og § 83, stk. 1.
- 20) Lovændringen angår § 52 c, stk. 1, 3 og 4-7.
- 21) Lovændringen, der angår § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, § 55, stk. 8, § 60, stk. 2, § 61, § 62, § 69, stk. 2, 3 og 4, § 71 a og § 88.
- 22) Lovændringen, hvis § 3 angår § 9, 23, stk. 3, § 24, § 28, stk. 2, § 30, stk. 2, § 31, stk. 2, § 32, stk. 4, § 42 og § 84, stk. 3.
- 23) Lovændringen, hvis § 34 angår § 5.
- 24) Lovændringen, hvis § 1 angår § 7, overskriften til kapitel 3, § 10, § 11, § 12, § 13, stk. 1, § 13 a, § 13 d, stk. 5, § 14 a, stk. 1 og 2, § 15, stk. 1, § 16, § 17, § 52 a, stk. 1, § 52 c, stk. 1 og 2, § 64, stk. 1, § 67, § 72, stk. 4, § 74 b, § 75, § 81 og § 83, stk. 2.
- 25) Bestemmelsen er ændret ved § 3 i lov nr. 570 af 24. juni 2005, hvor den har fået følgende ordlyd: »Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelser af de ændringer, der følger af § 1, nr. 6-11 og 19, § 2, § 3 og § 4, stk. 2 og 3, jf. dog stk. 4. Ministeren kan fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de enkelte vanddistrikter.« Ministeren har ikke udnyttet denne hjemmel i bekendtgørelse nr. 1207 af 15. december 2011.
- 26) Ændringen vedrører lovens § 15, stk. 1.
- 27) Lovændringen, hvis § 56 angår § 13 d, stk. 4.
- 28) Lovændringen, hvis § 3 angår § 64, stk. 1, § 65, stk. 5, § 66, stk. 3, § 67, stk. 2, § 71 b, § 78, stk. 7, § 84, stk. 1, nr. 7 og 8.
- 29) Lovændringen, hvis § 21 angår § 54, stk. 2.
- 30) Lovændringen, hvis § 6 angår § 62, stk. 5, § 64, stk. 1, § 72, stk. 2, § 80, stk. 1, nr. 2).
- 31) Lovændringen, hvis § 2 angår § 4, stk. 1, § 5, § 6, § 7, § 8, § 12, § 13, stk. 1, § 13 a, stk. 2, § 13 b, § 13 c, stk. 1, § 13 d, § 14, stk. 3 og 4, § 14 a, stk. 2-4, § 15, stk. 2, § 16, stk. 4, § 19, § 20, § 21, § 22, stk. 4 og 5, § 23, § 26, stk. 1 og 2, § 27, § 29, stk. 2, 3 og 4, § 32, § 33, stk. 1, § 36, § 39, stk. 1, § 40, stk. 2, § 41, § 42, stk. 2, § 45, § 46, stk. 1 og 3, § 47, § 48, § 52, stk. 2, § 52 c, § 53 a, stk. 3 og 4, § 55, stk. 2, § 58, stk. 2, § 59 a, § 62, stk. 9, § 63, § 64, stk. 1, § 67, § 69, stk. 3, § 70, § 72, stk. 1 og 3, § 73, stk. 1, § 74, stk. 1, § 74 b, § 75, § 76, nr. 1, § 78, stk. 1-4 og 6-7, § 79, § 80, § 81, § 82, § 83, § 84, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, § 89 og § 89 a.
- 32) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 25. juni 2005.
- 33) Lovændringen, hvis § 6 angår § 75 og § 79.
- 34) Lovændringen, hvis § 3 angår § 5, § 71 a og § 75, stk. 1.
- 35) Lovændringen indsætter § 71 a.
- 36) Lovændringen ændrer §§ 66, 67, 71, 80 og 84 og indsætter nyt kapitel 11 a (§§ 68-68 h)
- 37) Lovændring indsætter § 2, stk. 2.
- 38) Lovændringen ophæver § 54, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, og § 71 b.
- 39) Lovændring ophæver § 52 c, indsætter kapitel 4 a (§§ 24-24 j), og ændrer § 52 a, stk. 1.
- 40) Lovændringen ophæver § 52 a, stk. 1 og 2, § 54 og § 55, stk. 4, indsætter § 1 a, § 46 a, § 52 a, stk. 1-3, og § 53, stk. 6, og ændrer § 37, stk. 1, § 46, § 47, stk. 2, § 48, stk. 1, § 52 a, stk. 3, § 53, stk. 1-3, § 53 a, stk. 1 og 2, § 55, stk. 2 og 5-8, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1 og § 76, nr. 4.
- 41) Lovændringen ændrer fodnoten til lovens titel.
- 42) Lovændringen ændrer § 52 a.
- 43) Lovændringen ændrer § 22, stk. 1, og § 86, stk. 2, og indsætter § 22, stk. 6, § 56 a og § 74 c.
- 44) Lovændringen ændrer § 75, § 78, stk. 1, 2, 3, 4, 6 og 7, og ændrer § 80, stk. 5. Lov nr. 1608 af 22. december 2010 vedrører en ny affattelse af ikrafttrædelsesbestemmelsen for lov nr. 484 af 11. maj 2010, hvor det er bestemt, at lov nr. 484 af 11. maj 2010 træder i kraft den 1. januar 2011.
- 45) Lovændring ændrer § 46 a, stk. 1.
- 46) Loven trådte i kraft den 1. april 2011, jf. bekendtgørelse nr. 208 af 15. marts 2011.
- 47) Lovændringen indsætter § 8 a.
- 48) Lovændringen ændrer fodnoten til lovens titel nr. 1, indsætter ny pkt. 11 i § 52 a, stk. 1, hvorefter pkt. 11 og 12 bliver til 12 og 13.
- 49) Lovændring ændrer § 8, stk. 2, indsætter nyt pkt. i § 16, stk. 3, § 57, stk. 2, § 68 g, stk. 2 og § 72, stk. 2.
- 50) Lovændring ændrer overskriften til kapitel 4a, ophæver § 24-24c og § 24e-24j med tilhørende overskrifter og ændrer § 52a, stk. 1, nr. 12.
- 51) Lovændring ændrer § 75, stk. 3 og indsætter nye stk. 4 og 5.
- 52) Lovændring ændrer § 63, stk. 1, § 63, stk. 3, § 72, stk. 2, 1. pkt., og § 80, stk. 1.
- 53) Lovændring indsætter ny § 10, § 11, § 11 a, § 11 b og § 11 c og ændrer § 13, stk. 1, § 13 a, § 13 d, stk. 2, 2. pkt., § 14 a, stk. 1 og § 52 a, stk. 1, nr. 12.
- 54) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 28. december 2013.
- 55) Lovændring ændrer § 75, stk. 3, 1. pkt. og indsætter § 75, stk. 6 og 7.
- 56) Ændringen af § 75, stk. 3, 1. pkt. og § 75, stk. 6 og 7 trådte i kraft den 28. januar 2015, jf. bekendtgørelse nr. 57 af 23. januar 2015 om ikrafttræden af lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videresendelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.).
- 57) Lovændring ændrer § 9, stk. 1 og 2, § 13 d, stk. 3, § 40, stk. 3, § 42, stk. 1 og 2 og § 43, stk. 2.
- 58) Lovændring ændrer § 2, stk. 2, nr. 4, § 32, stk. 1, 1. og 4. pkt., § 32, stk. 2, 1. og 2. pkt., § 33, stk. 2, 2. pkt. og § 38, 1. pkt., indsætter § 11, stk. 2 og 3 og ny § 81 samt ophæver § 11 b, stk. 2.

- ⁵⁹⁾ Lovændring, hvis § 2 angår § 1 a, 1. pkt., § 3, stk. 3, § 6, § 13 a, stk. 1, § 13 b, stk. 1 og 6, § 13 d, stk. 1 og 2, § 14, stk. 1, § 14 a, stk. 2, § 14 b, § 18, stk. 2, § 29, stk. 1-3, § 30, stk. 1, § 32, stk. 1 og 2, § 33, stk. 2, § 37, stk. 1, § 47, stk. 2, § 38, § 39, stk. 2, § 41, § 45, stk. 1-3, § 46, stk. 1-3, § 46 a, stk. 1 og 2, § 47, stk. 1 og 2, § 48, stk. 1-4, § 49, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1 og 2, § 52, stk. 1 og 2, § 52 a, stk. 1-3, § 52 b, stk. 1, § 53, stk. § 53 a, stk. 1-3, § 55, stk. 1-3 og 7, § 59 a, § 60, stk. 3, § 62, stk. 2, § 65, stk. 5, § 66, stk. 1 og 2, 69, stk. 1 og 3, § 69 a, § 71, § 84, stk. 2, § 87, stk. 2.
- ⁶⁰⁾ Lovændringen, hvis § 34, nr. 1, overalt i loven ændrer "Natur- og Miljøklagenævnet" til "Miljø- og Fødevareklagenævnet" og "Natur- og Miljøklagenævnets" til "Miljø- og Fødevareklagenævnets", og som ændrer § 75, stk. 1 og 2 og stk. 3, 1. pkt.